

**UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG**

DOM

Afsagt den 22. november 2006 af Østre Landsrets 5. afdeling
(landsdommerne Knud Knudsen, Bloch Andersen og Lone Kerrn-
Jespersen).

5. afd. nr. B-3913-05:

Sagsøger 89 (Investorforening)

som mandatar for

Sagsøger 1

Sagsøger 2

Sagsøger 3

Sagsøger 4

Sagsøger 5

Sagsøger 6

Sagsøger 7

Sagsøger 8

Sagsøger 9

Sagsøger 10

Sagsøger 11

Sagsøger 12

Sagsøger 13

Sagsøger 14

Sagsøger 15

Sagsøger 16

Sagsøger 17

Sagsøger 18

Sagsøger 19

Sagsøger 20

Sagsøger 21

Sagsøger 22

Sagsøger 23

Sagsøger 24

Sagsøger 25

Sagsøger 26

Sagsøger 27

Sagsøger 28

Sagsøger 29

Sagsøger 30

Sagsøger 31

Sagsøger 32

Sagsøger 33

34) (Hævet)

Sagsøger 35

Sagsøger 36

Sagsøger 37

Sagsøger 38

Sagsøger 39

Sagsøger 40

Sagsøger 41

Sagsøger 42

Sagsøger 43

Sagsøger 44

Sagsøger 45

Sagsøger 46

Sagsøger 47

Sagsøger 48

Sagsøger 49

Sagsøger 50

Sagsøger 51

Sagsøger 52

Sagsøger 53

- Sagsøger 54
- Sagsøger 55
- Sagsøger 56
- Sagsøger 57
- Sagsøger 58
- Sagsøger 59
- Sagsøger 60
- Sagsøger 61
- Sagsøger 62
- Sagsøger 63
- Sagsøger 64
- Sagsøger 65
- Sagsøger 66
- Sagsøger 67
- Sagsøger 68
- Sagsøger 69
- Sagsøger 70
- Sagsøger 71
- Sagsøger 72
- Sagsøger 73
- Sagsøger 74
- Sagsøger 75
- Sagsøger 76
- Sagsøger 77
- Sagsøger 78
- Sagsøger 79
- Sagsøger 80
- Sagsøger 81
- Sagsøger 82
- Sagsøger 83
- Sagsøger 84
- Sagsøger 85
- Sagsøger 86
- Sagsøger 87
- Sagsøger 88

(alle ved advokat Tommy Paulsen)

og

Sagsøger 89 (Investorforening)

(advokat Tommy Paulsen)

mod

Advokat Sagsøgte

(advokat Mogens Gaarden)

Parternes påstande og hovedanbringender.

Under denne sag, der er anlagt den 16. december 2005, har sagsøgerne, Sagsøger 89 (Investorforening) dels på egne vegne dels som mandatar for Sagsøger 1 m.fl., herefter Investorforeningen, påstået sig tilkendt erstatning fra Sagsøgte

Ansvarsgrundlaget er ubestridt, hvorimod advokat Sagsøgte har gjort gældende, at kravene er forældede. Sagen drejer sig således om forældelse, herunder virkningen af en indgået suspensionsaftale. Der er endvidere spørgsmål om forrentning og om udenretlige inddrivelsesomkostninger.

Investorforeningen har nedlagt følgende påstande:

Vedrørende sagsøgerne 1-33 og 35-56 (1 andel):

Påstand 1: Sagsøgte tilpligtes at betale til hver af sagsøgerne 1-33 og 35-56 108.800 kr. med tillæg af procesrenter fra den 9. september 1999, subsidiært fra den 13. juli 2002 til betaling sker.

Påstand 2: Sagsøgte tilpligtes ud over sædvanlige indenretlige sagsomkostninger til hver af sagsøgerne 1-33 og 35-56 at betale udenretlige inddrivelsesomkostninger med 3.475 kr.

Sagen vedrørende [REDACTED] Sagsøger 34 er hævet med Investorforeningens indgivelse af replik modtaget i landsretten den 24. april 2006.

Vedrørende sagsøgerne 57-79 (2 andele):

- Påstand 1: Sagsøgte tilpligtes at betale til hver af sagsøgerne 57-79 217.600 kr. med tillæg af procesrenter fra den 9. september 1999, subsidiært fra den 13. juli 2002 til betaling sker.
- Påstand 2: Sagsøgte tilpligtes ud over sædvanlige indenretlige sagsomkostninger til hver af sagsøgerne 57-79 at betale udenretlige inddrivelsesomkostninger med 3.475 kr.

Vedrørende sagsøgerne 80-86 (3 andele):

- Påstand 1: Sagsøgte tilpligtes at betale til hver af sagsøgerne 80-86 326.400 kr. med tillæg af procesrenter fra den 9. september 1999, subsidiært fra den 13. juli 2002 til betaling sker.
- Påstand 2: Sagsøgte tilpligtes ud over sædvanlige indenretlige sagsomkostninger til hver af sagsøgerne 80-86 at betale udenretlige inddrivelsesomkostninger med 5.725 kr.

Vedrørende sagsøgerne 87-88 (6 andele):

- Påstand 1: Sagsøgte tilpligtes at betale til hver af sagsøgerne 87 og 88 652.800 kr. med tillæg af procesrenter fra den 9. september 1999, subsidiært fra den 13. juli 2002 til betaling sker.
- Påstand 2: Sagsøgte tilpligtes ud over sædvanlige indenretlige sagsomkostninger til hver af sagsøgerne 87 og 88 at betale udenretlige inddrivelsesomkostninger med 7.635 kr.

Sagsøger 89 (18 andele):

Påstand : Sagsøgte tilpligtes til sagsøger 89 at betale 1.958.400 kr. med tillæg af procesrenter fra den 9. september 1999, subsidiært fra den 13. juli 2002 til betaling sker.

Advokat **Sagsøgte** har nedlagt følgende påstande:

Over for sagsøgerne 1-33 og 35-56:

Påstand 1: Principalt frifindelse, subsidiært frifindelse mod betaling til hver af sagsøgerne 1-33 og 35-56 108.800 kr. med tillæg af procesrenter fra den 13. juli 2002 til betaling sker.

Påstand 2: Principalt frifindelse, subsidiært frifindelse mod betaling til hver af sagsøgerne 1-33 og 35-56 et af retten fastsat mindre beløb end det påstævnedede.

Over for sagsøgerne 57-79:

Påstand 1: Principalt frifindelse, subsidiært frifindelse mod betaling til hver af sagsøgerne 57-79 217.600 kr. med tillæg af procesrenter fra den 13. juli 2002 til betaling sker.

Påstand 2: Principalt frifindelse, subsidiært frifindelse mod betaling til hver af sagsøgerne 57-79 et af retten fastsat mindre beløb end det påstævnedede.

Over for sagsøgerne 80-86:

Påstand 1: Principalt frifindelse, subsidiært frifindelse mod betaling til hver af sagsøgerne 80-86 326.400 kr. med tillæg af procesrenter fra den 13. juli 2002 til betaling sker.

Påstand 2: Principalt frifindelse, subsidiært frifindelse mod betaling til hver af sagsøgerne 80-86 et af retten fastsat mindre beløb end det påstævnedede.

Over for sagsøgerne 87-88:

Påstand 1: Principalt frifindelse, subsidiært frifindelse mod betaling til hver af sagsøgerne 87 og 88 652.800 kr. med tillæg af procesrenter fra den 13. juli 2002 til betaling sker.

Påstand 2: Principalt frifindelse, subsidiært frifindelse mod betaling til hver af sagsøgerne 87 og 88 et af retten fastsat mindre beløb end det påstavede.

Over for sagsøger 89:

Påstand : Principalt frifindelse, subsidiært frifindelse mod betaling til sagsøger 89 1.958.400 kr. med tillæg af procesrenter fra den 13. juli 2002 til betaling sker.

Sagsfremstilling

Sagsøger 89 (Investorforening) er en sammenslutning af investorer, der alle har deltaget i en aktieinvestering udbudt i 1992/1993 af Ransom Financial Corporation via selskaberne Chicoutimi Capital Markets Corp. (herefter benævnt Chicoutimi) og Medea South Street Investments Inc. Advokat Sagsøgte var bestyrelsesmedlem i Chicoutimi.

Det fremgår af sagen, at de danske skattemyndigheder har underkendt projektet på den måde, at man har nægtet investorerne fradrag for renteudgifter. På denne baggrund skrev advokat Tommy Paulsen den 5. august 1997 på vegne Investorforeningen således til blandt andet bestyrelsesmedlemmerne i Chicoutimi:

"I det omfang skattemyndighederne får medhold i, at projektet er cirkulært, herunder at Investorernes lånebeløb i realiteten aldrig er udbetalt, og/eller at aktierne reelt ikke har været handlet med en økonomisk risiko til følge, er det Investorforeningens op-

fattelse, at investorernes tab kan gøres gældende over for en række af de involverede personer og selskaber, herunder Ransom, EMG Gruppen, Finansgruppen og Bestyrelsesmedlemmerne i Chicoutimi og Medea.

Tabet kan for hver af investorerne opgøres til minimum kr. 133.290,- med tillæg af renter og omkostninger pr. aktie á kr. 720.000,- (kursværdi). Jeg vedlægger til orientering foreløbig tabsopgørelse, som er udarbejdet af investorforeningen, svarende til foretagne indbetalinger pr. aktieandel.

Investorforeningen er ikke bekendt med det nøjagtige antal udbudte aktier, idet dette ikke har været muligt at få oplyst hos EMG Gruppen. På baggrund af udkastet til salgskontrakten kan det udledes, at der er solgt 230 aktieandele af henholdsvis 2.400 aktier i Medea og 1.440 aktier i Chicoutimi, hvorfor det samlede tab i givet fald løber op i kr. 30.656.700,- fordelt med halvdelen på hver af de to selskaber. Investorforeningen tager på vegne medlemmerne, og det vil sige størstedelen af aktionærerne i Medea og Chicoutimi, forbehold om at gøre dette krav gældende over for ovennævnte kreds af personer og selskaber.

Bestyrelsesmedlemmerne i de to selskabers ansvar begrænser sig foreløbigt til det tab, som hidrører fra det selskab, hvori bestyrelsesmedlemmet har siddet, og det vil sige foreløbigt opgjort til kr. 15.328.350,- med tillæg af renter og omkostninger.

I det omfang der foreligger ansvarsforsikring, skal jeg anmode Dem om at anmelde kravet.

Skattesagerne vil formentlig strække sig over en årække, hvorfor der skal tages stilling til afbrydelse af forældelsesfrister m.v. I det omfang de involverede parter accepterer at suspendere samtlige forældelsesfrister fra dags dato, vil investorforeningen ikke foretage sig yderligere, før der foreligger en endelig afklaring på skattesagen, hvorfor jeg opfordrer Dem til at returnere vedlagte kopi af nærværende brev i tiltrådt stand, som en bekræftelse på, at eventuelle forældelsesfrister suspenderes fra dags dato. I modsat fald tager Investorforeningen forbehold for at rejse kravet for at afbryde eventuelle forældelsesfrister.

..."

Advokat Sagsøgte besvarede med et brev af 11. august 1997 dette således:

"...

For god ordens skyld bemærker jeg, at jeg naturligvis ikke kan anerkende noget ansvar. Jeg kan dog i forlængelse af Deres opfordring bekræfte, at jeg tiltræder, "at eventuelle forældelsesfrister suspenderes fra dags dato".

..."

Om forløbet af skattesagen for en af investorerne, **Sagsøger 79**, er det oplyst, at Skatteforvaltningen i Hørsholm Kommune den 30. november 1995 udsendte agterskrivelse. Den 28. december 1995 afsagde skatteforvaltningen kendelse, hvorefter den skattemæssige realitet af investeringsprojektet Chicoutimi blev underkendt. Sagen blev herefter indbragt for Skatteankenævnet. Den 21. februar 1996 tilbød skatteforvaltningen at annullere den trufne afgørelse som følge af en indsigelse om manglende partshøring. Den 17. maj 1996 traf skatteforvaltningen en ny afgørelse med samme indhold som den tidligere afgørelse. Dette medførte, at **Sagsøger 79** på ny klagede til Skatteankenævnet, der ved afgørelse af 13. marts 1997 stadfæstede skatteansættelsen. **Sagsøger 79** indbragte denne afgørelse for Landsskatteretten, der ved kendelse af 24. september 1998 stadfæstede skatteforvaltningens ansættelse af **Sagsøger 79's** indkomst for indkomstårene 1992, 1993 og 1994. Afgørelsen blev efter det oplyste ikke indbragt for landsretten.

Den 9. september 1999 anlagde Investorforeningen som mandatar for **Sagsøger 79** sag mod blandt andre advokat **Sagsøgte** med påstand om betaling af erstatning.

Ved Østre Landsrets dom af 18. april 2002 blev advokat **Sagsøgte** frifundet. Investorforeningen ankede dommen over for advokat **Sagsøgte** til Højesteret. I ankestævningen anførte Investorforeningen, at man opfattede sagen som en prøvesag

for foreningens medlemmer, og at indstævnte havde afgivet suspensionserklæring for så vidt angår forældelsesindsigelser over for appellants medlemmer.

I ankesvarskriftet anførte **Advokat 1** på vegne advokat **Sagsøgte** :

"Indstævnte har under sagsforberedelsen af denne sag i forrige instans ikke anerkendt sagen som nogen prøvesag med virkning for eventuelle senere erstatningsøgsmål fra andre investorers side. Det var således ikke nogen vedtagelse af denne sag som prøvesag, men alene en henvisning til sagen som den første af en mulig række af senere tilsvarende erstatningsøgsmål fra andre investorer, hvormed indstævnte for Retten i Gentofte begrundede sin påstand om sagens henvisning til landsretten, jfr. retsplejelovens § 226, stk. 1, nr. 1, 2 og 3.

Indstævnte har alene, som påpeget af appellanten, ... (i en skrivelse af 11. august 1997) over for appellants advokat bekræftet sin tiltrædelse af, "*at eventuelle forældelsesfrister suspenderes fra dags dato*".

En sådan suspensionserklæring kan på ingen måde side-stilles med nogen aftale om førelsen af en prøvesag med virkning for andre sager. Tværtimod - en sådan suspensionserklæring vil efter almindelige regler kunne opsiges med et passende varsel, i hvilken forbindelse bemærkes, at landsrettens frifindende dom vil kunne være en rimelig anledning for indstævnte til at opsiges suspensionserklæringen med en passende frist.

..."

Endvidere opsagde **Advokat 1** med sålydende brev af 20. september 2002 suspensionsaftalen:

"...

Med nærværende skal jeg som advokat for advokat **Sagsøgte** opsiges den ovennævnte aftale om suspension af "eventuelle forældelsesfrister", således at suspensionsaftalen udløber pr. 31. december 2002.

Jeg gør i den forbindelse gældende, at en aftale om suspension af forældelsesfrister, der ikke er udført som en udførlig aftale med specifikke frister for opsigelse, efter almindelige regler i dansk ret kan opsiges med et passende varsel.

Det er i denne forbindelse advokat [Sagsøgtes] og min opfattelse, at et varsel på ca. 3 måneder må anses for mere end rigeligt for [Sagsøger 89 (Investorforening)] og foreningens medlemmer."

Højesteret afsagde dom i sagen vedrørende [Sagsøger 79] den 15. december 2004 og dømte advokat [Sagsøgte] til at betale 108.800 kr.

Stævning i denne sag er som nævnt indgivet den 16. december 2005.

Investorforeningen har den 13. juni 2002 afgivet rentepåkrav. Endvidere har advokat Tommy Paulsen ved breve af 7. januar 2005 taget kravene til incasso. I incassobrevene er der udover betaling af erstatningskravet krævet betaling af rykkergebyr med 100 kr. samt incassoomkostninger inklusive moms med 3.375 kr. vedrørende de investorer, der havde 1 eller 2 andele, 5.625 kr. vedrørende de investorer, der havde 3 andele, og 7.535 kr. vedrørende de investorer, der havde 6 andele.

Procedure

Investorforeningen har gjort gældende, at kravene ikke er forældede.

Investorforeningen har nærmere anført, at parterne med brevene af 5. august og 11. august aftalte suspension af "eventuelle forældelsesfrister" indtil videre. Den indgåede suspensionsaftale ophørte således ikke, da der forelå afklaring i skattesagen. Det var også advokat [Sagsøgtes] egen opfattelse af aftalen, at forældelsesfristerne var suspenderet indtil videre. Det fremgår af, dels at advokat [Sagsøgte] under sagen

vedrørende **Sagsøger 79** bekræftede, at eventuelle forældelsesfrister var suspenderet, dels at **Advokat 1** på advokat **Sagsøgte** vegne opsagde suspensionsaftalen.

Endvidere har Investorforeningen gjort gældende, at retsvirkningen af suspensionsaftalen er den samme som i tilfælde af suspension efter forældelseslovens § 3. Suspensionsperioden fra aftalens indgåelse i august 1997 til dens udløb den 31. december 2002 skal således tillægges de i loven fastsatte fem år ved beregningen af, om forældelsesfristen er overskredet. Kravene var derfor ikke forældede ved sagens anlæg.

For så vidt angår spørgsmålet om forrentning har Investorforeningen gjort gældende, at påkravsreglen i renteloven er opfyldt ved Investorforeningens indgivelse af stævning i sagen vedrørende **Sagsøger 79** sammenholdt med, at Investorforeningen med brevet af 5. august 1997 rejste kravet og herunder krævede beløbet forrentet.

Endelig har Investorforeningen gjort gældende, at det følger af rentelovens § 9a, at advokat **Sagsøgte** skal betale de udenretlige inddrivelsesomkostninger, jf. U 2004.235V.

Advokat **Sagsøgte** har gjort gældende, at kravene er forældede.

I første række har advokat **Sagsøgte** nærmere anført, at suspensionsaftalen efter sit indhold ophørte, da der forelå en afklaring af skattesagen. En sådan afklaring forelå efter afsigelsen af kendelsen i Landsskatteretten eller i hvert fald, da Investorforeningen undlod at indbringe sagen for Østre Landsret inden udløbet af indbringelsesfristen. Eventuelle uklarheder med hensyn til rækkevidden af suspensionsaftalen skal fortolkes til ugunst for Investorforeningen, der har formuleret aftalen. Hertil kommer, at der er en formodning

for, at en eventuel debitor ved indgåelse af en suspensionsaftale påtager sig de mindst vidtgående forpligtelser. Endelig foreligger der ikke vægtige hensyn til Investorforeningens medlemmer. Investorforeningen har således siden modtagelsen af agterskrivelsen været klar over, at der kunne blive tale om et erstatningskrav. Der blev da også fremsat krav allerede med brevet af 5. august 1997. Investorforeningen valgte imidlertid med viden om forældelsesproblematikken kun at indbringe et af medlemmernes krav for Østre Landsret i 1999.

I anden række har advokat **Sagsøgte** nærmere anført, at suspensionsaftalen i hvert fald er opsagt til ophør ultimo 2002. En suspensionsaftale kan, hvis ikke andet er aftalt, opsiges med et passende varsel, hvilket er sket i denne sag. Investorforeningen har herefter haft både anledning og rigelig tid til efter opsigelsen af suspensionsaftalen og indtil ophøret af aftalen den 31. december 2002 at sikre, at kravene ikke bortfaldt ved forældelse. Den retlige betydning af en suspensionsaftale er, at forældelse ikke indtræder i perioden fra indgåelsen af suspensionsaftalen til dens ophør. Efter ophøret skal denne periode (fra den 5./11. august 1997 til den 31. december 2002) medtages ved bedømmelsen af den 5-årige forældelsesfrist. Suspensionsaftalen gik da også ud på suspension og ikke forlængelse af forældelsesfristen. Hertil kommer, at der er en formodning for, at en debitor ved indgåelsen af en suspensionsaftale påtager sig de mindst vidtgående forpligtelser.

Vedrørende begge hovedsynspunkter har advokat **Sagsøgte** anført, at kravene er forældede, uanset om forældelsesfristen begyndte at løbe den 30. november 1995, den 5./11. august 1997 eller den 24. september 1998 (eller kort tid herefter), idet stævning først er indgivet mere end fem år efter enhver af disse datoer.

Advokat **Sagsøgte** har bestridt, at der er grundlag for forrentning fra den 9. september 1999. Først med brevet af 13. juni 2002 er der afgivet rentepåkrav, hvorfor kravene først kan forrentes fra den 13. juli 2002.

Advokat **Sagsøgte** har endvidere bestridt, at der er retligt grundlag for, at posterne rykkergebyr og inkassosalær og moms heraf kan indgå i opgørelsen af kravene, jf. U 2004.689Ø.

Landsrettens begrundelse og resultat

De fremsatte krav er undergivet forældelsesfristen på 5 år efter 1908-lovens regler.

Med brevene af 5. august og 11. august 1997 indgik Investorforeningen og advokat **Sagsøgte** aftale om suspension af forældelsesfrister. Efter en samlet vurdering af indholdet af parternes breve sammenholdt med, at parterne flere år efter, at skattesagen var afsluttet, i henholdsvis ankestævningen og svarskriftet til Højesteret bekræftede, at der forelå en aftale om suspension, og at **Advokat 1** på vegne advokat **Sagsøgte** herefter opsigde aftalen til udløb den 31. december 2002, kan suspensionen ikke anses for ophørt med skattesagens afslutning. Suspensionen udløb derfor som følge af opsigelsen den 31. december 2002.

Det må lægges til grund, at forældelsesfristen var begyndt at løbe, da parterne aftalte "suspension". Retsvirkningen af suspensionen beror på parternes aftale. Det fremgår imidlertid ikke udtrykkeligt af aftalen, hvad retsvirkningen skulle være. Ved fortolkningen af aftalen må det, ud over baggrunden for aftalen og formålet med denne, indgå, at advokat **Sagsøgte** opsigde suspensionsaftalen, således at denne udløb den 31. december 2002 under angivelse af, at et varsel på ca. 3

måneder måtte anses for mere end rigeligt for Investorforeningen og dens medlemmer. Under disse omstændigheder er der ikke tilstrækkelige holdepunkter for at antage, at det var aftalt, at suspensionsperioden på godt fire år skal tillægges den legale frist ved beregningen af, hvorvidt forældelsesfristen er overskredet. Der er således ikke grundlag for at fortolke aftalen mere vidtrækkende end til, at der var aftalt udskydelse af forældelsesfristen, således at kravene ikke forældedes, så længe aftalen var gældende. Da stævning først er indgivet den 16. december 2005 er de rejste krav derfor forældede.

Advokat **Sagsøgte** frifindelsespåstand tages derfor til følge.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Sagsøgte frifindes.

Inden 14 dage skal **Sagsøger 89 (Investorforening)** som part og som mandatar for **Sagsøger 1**, **Sagsøger 2**, **Sagsøger 3**, **Sagsøger 4**, **Sagsøger 5**, **Sagsøger 6**, **Sagsøger 7**, **Sagsøger 8**, **Sagsøger 9**, **Sagsøger 10**, **Sagsøger 11**, **Sagsøger 12**, **Sagsøger 13**, **Sagsøger 14**, **Sagsøger 15**, **Sagsøger 16**, **Sagsøger 17**, **Sagsøger 18**, **Sagsøger 19**, **Sagsøger 20**, **Sagsøger 21**, **Sagsøger 22**, **Sagsøger 23**, **Sagsøger 24**, **Sagsøger 25**, **Sagsøger 26**, **Sagsøger 27**, **Sagsøger 28**, **Sagsøger 29**, **Sagsøger 30**, **Sagsøger 31**, **Sagsøger 32**, **Sagsøger 33**, **Sagsøger 35**, **Sagsøger 36**, **Sagsøger 37**, **Sagsøger 38**, **Sagsøger 39**, **Sagsøger 40**, **Sagsøger 41**, **Sagsøger 42**

[redacted], Sagsøger 43, [redacted] Sagsøger 44,
Sagsøger 45, [redacted] Sagsøger 46, [redacted] Sagsøger 47,
Sagsøger 48, [redacted] Sagsøger 49, [redacted] Sagsøger 50,
[redacted] Sagsøger 51, [redacted] Sagsøger 52,
Sagsøger 53, [redacted] Sagsøger 54, [redacted] Sagsøger 55,
[redacted] Sagsøger 56, [redacted] Sagsøger 57, [redacted] Sagsøger 58,
[redacted] Sagsøger 59, [redacted] Sagsøger 60, [redacted] Sagsøger 61,
[redacted] Sagsøger 62, [redacted] Sagsøger 63,
Sagsøger 64, [redacted] Sagsøger 65, [redacted] Sagsøger 66,
[redacted] Sagsøger 67, [redacted] Sagsøger 68,
Sagsøger 69, [redacted] Sagsøger 70, [redacted] Sagsøger 71,
[redacted] Sagsøger 72, [redacted] Sagsøger 73, [redacted] Sagsøger 74,
[redacted] Sagsøger 75, [redacted] Sagsøger 76,
[redacted] Sagsøger 77, [redacted] Sagsøger 78, [redacted] Sagsøger 79,
[redacted] Sagsøger 80, [redacted] Sagsøger 81,
Sagsøger 82, [redacted] Sagsøger 83, [redacted] Sagsøger 84,
Sagsøger 85, [redacted] Sagsøger 86, [redacted] Sagsøger 87,
[redacted] og [redacted] Sagsøger 88, betale 500.000 kr. i
sagsomkostninger til sagsøgte.